

Eerste lezing uit het boek Jesaja (Jes. 49:1-6)

Eilanden, hoor mij aan, verre volken, luister aandachtig.
Al in de schoot van mijn moeder heeft de HEER mij geroepen,
nog voor ze mij baarde noemde Hij mijn naam.
Mijn tong maakte Hij scherp als een zwaard,
Hij hield me verborgen in de schaduw van zijn hand;
Hij maakte me tot een puntige pijl,
Hij stak me weg in zijn pijlkoker.
Hij heeft me gezegd: 'Mijn dienaar ben jij.
In jou, Israël, toon Ik mijn luister.'
Maar ik zei: 'Tevergeefs heb ik me afgemat,
ik heb al mijn krachten verbruikt,
het was voor niets, het heeft geen zin gehad.
Maar de HEER zal mij recht doen, mijn God zal mij belonen.'
Toen sprak de HEER – Hij die mij al in de moederschoot
gevormd heeft tot zijn dienaar
om Jakob naar Hem terug te brengen,
om Israël rond Hem te verzamelen,
zodat ik aanzien zou genieten bij de HEER
en mijn God mijn sterkte zou zijn.
Hij zei: 'Dat je mijn dienaar bent
om de stammen van Jakob op te richten
en de overlevenden van Israël terug te brengen,
dat is nog maar het begin.
Ik zal je maken tot een licht voor alle volken,
opdat de redding die Ik brengen zal
tot aan de einden der aarde reikt.'

- Woord van God – Wij danken God

Antwoordpsalm (Ps. 139)

Ik loof U om het ontzaglijke wonder van mijn bestaan.

HEER, U kent mij, U doorgrondt mij,
U weet het als ik zit of sta,
U doorziet van verre mijn gedachten.
Ga ik op weg of rust ik uit, U merkt het op,
met al mijn wegen bent U vertrouwd.

Ik loof U om het ontzaglijke wonder van mijn bestaan.

U was het die mijn nieren vormde,
die mij weefde in de buik van mijn moeder.
Ik loof U om het ontzaglijke wonder van mijn bestaan,
wonderbaarlijk is wat U gemaakt hebt.

Ik loof U om het ontzaglijke wonder van mijn bestaan.

Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel.
Toen ik in het verborgene gemaakt werd,
kunstig geweven in de schoot van de aarde,
was mijn wezen voor U geen geheim.

Ik loof U om het ontzaglijke wonder van mijn bestaan.

Tussenzang

Tweede lezing uit de Handelingen van de apostelen

(Hand. 13:22-26)

Paulus zei: 'God stootte Saul van de troon
en maakte David koning, van wie Hij getuigde:

"In David, de zoon van Isai,
heb Ik een man naar mijn hart gevonden,
die geheel naar mijn wil zal handelen."

En uit Davids nageslacht heeft God,
overeenkomstig zijn belofte,
een redder voor Israël voortgebracht, Jezus.

Voor zijn komst had Johannes het hele volk van Israël
opgeroepen om zich te laten dopen en tot inkeer te komen.

Toen zijn levenswerk ten einde liep, heeft Johannes gezegd:

"Wie jullie denken dat ik ben, ben ik niet.

Maar let op: na mij komt iemand anders,
en ik ben het niet waard

om zelfs maar zijn sandalen los te maken."

Volksgenoten, nakomelingen van Abraham,

en ook u allen die God vereert,

ons werd het nieuws over deze redding bekendgemaakt.'

- Woord van God – Wij danken God

Evangelie volgens Lucas (Luc. 1:57-66.80)

Toen de dag van haar bevalling was aangebroken,
bracht Elisabet een zoon ter wereld.

Haar buren en verwanten hoorden
hoe barmhartig de Heer voor haar was geweest,
en ze verheugden zich samen met haar.

Op de achtste dag kwamen ze het kind besnijden,
en ze wilden het Zacharias noemen, naar zijn vader.

Maar zijn moeder zei: 'Nee, Johannes zal hij heten!'

Ze zeiden tegen haar: 'Er is niemand in je familie die zo heet.'

Ze beduidden zijn vader te laten weten
hoe hij het kind wilde noemen.

Hij vroeg om een schrijftablet en schreef erop:

'Johannes is zijn naam.' Iedereen was verbaasd.

En meteen werd zijn tong losgemaakt en zijn mond geopend,
en hij begon te spreken en God te loven.

Alle omwonenden waren diep onder de indruk,
en in heel het bergland van Judea

werden deze gebeurtenissen besproken.

Ieder die het hoorde bleef erover nadenken en vroeg zich af:

Hoe zal het verdergaan met dit kind?

Want de hand van de Heer steunde hem.

Het kind groeide op en werd gesterkt door de Geest.

Johannes leefde in de woestijn tot de dag aanbrak

waarop hij zich kenbaar maakte aan het volk van Israël.